

meid saalsid Liīna ria, ja Soldatiks ës-
ra mūa. Chmatus ja fortus toussis meie
süddames, kui meie sedda saime fulda,
piddasime nou issifeskis, agga ei leidnud
muud, kui jālle årrapöggeneda. Bidde-
vliko ajal meie joosime rāma pole, leidsi-
me übhe Venne, sernasise meie astusime
ja noudsime eggā Ma poolt årra souda,
enne kui kegi meid saaks tagga ajada. Õsel
oli waikne õlm, kui foido tulli siis meie ei
woind ennam ühtegi Maad nähha. Pā va-
järrel meie arwastune ja soudsime ennese ar-
wates Virto-ma pole, eggā nūnd haffas
õlm pil ritama, lange term ja mürristamis-
ne toussis, Icene täi sid meie Venne iega
si ma pilkol, ja iega si manifal piddime
kärtina et Venne ümberlakte. Oh! kui wåg-
ga meie sis pallusime Kummalat, ja Fah-
hetsemine ouma Bellanust ja Joosimist!
oministi Kummal hallastas meie peale.
Ohto pole sat üm waikels, ja meie någgis-
me

me maad, jo pimme tulli lätte, kui meie
Maale saime, ja meie ei woind ühtegi sest
arivata. Hommiko meie leidsime, et se üks
weike Saar olli, rahvast ei olnud selle peäl
ellamas, agga ommiti ollid seäl monned
Saunad, sest meie tundsimine, et wahhest
Ma poolt rahvatas siīna tulli fallapüüdmis-
se vårrast ja seäl olli ka tuada, et Rei-
mid vast hilja aega ollid rokitud (se ehk
on Wainlo, ehk Uhtjo, ehk Muuhbo-
saar olnud) Meie läksime siīna kohta, Euh-
bo meie omma Venne ollime jätnud, ag-
ga kui wågga suur olli meie hirm! ei Ven-
nest olnud ennam ühtegi näha. Meie
viet öhtal ei olnud tedda biete Maale töm-
band, õsel olli merre Wessi touenud; ja
sedda årra toinud. Mis nūnd tehha! Ma
paistis ful, agga laugelt. Saare peäl
meie ei leidnud middagi siia, ja nålg wae-
was. Meie fiskusime rohbojured vålja ja
hak-